

Liber primus

phthongon. que vltima terminatio tm̄ grecoꝝ est. sed in er. ir. ur. tm̄ est masculinoꝝ: vt hic puer pueri. hic vir viri. hic satur saturi. in um. femininoꝝ ⁊ neutroꝝ. vt hec glycerius glycerij. hoc tēplum tēpli. In us. masculinoꝝ femininoꝝ neutroꝝq; vt hic dñs dñi. hec pyrus pyri. hoc pelagus pelagi. In eus. diphthongon masculina sunt tm̄. vt hic pētheus pēthei. Hui⁹ declinatiōis duo ponit noīa alterū masculinū ex cuius pportione etiā feminina declinant. Alterū neutruꝝ ad cuius similitudinē etiam

ppria noīa feminarū in um. terminata in singulari declinantur. Sed cū oīa noīa pīme declinatiōis equisyllabica sint. hoc est pariū syllabarū in noīatiuo ⁊ in gō scōe declinationis in ir. ur. finita crescunt in gō vna syllaba. In um. us. equisyllabica sūt. In er. eus. partim crescūt in genitiuo. partim sunt equalium syllabarum.

De tertia noīs de

clinatione. **T**ertia nominis declinatio terminatiōes hꝝ noīatiui circiter sexaginta: quarū tm̄ lre terminales sunt vndecim: partim masculinoꝝ: partim femininoꝝ: partim neutroꝝ: partim cōmuniū duorum siue triū. In a. e. o. c. d. l. n. r. s. t. x. vt hoc emblema emblematis. hoc mare maris. b sermo sermonis. hec virgo virginis. hic ⁊ hec homo hoīs. hoc lac lactis. b bogud bogudis. hic sal salis. hoc ajal aialis. hic titan titanis. hec firen firenis. hoc noīmen noīs. hic cesar cesaris. hec mulier mulieris. hoc torcular torcularis. b ⁊ hec pauper pauperis. hic ⁊ hec ⁊ hoc par paris. hic stipes stipitis. hec seges segetis. hoc corp⁹ corporis. hic ⁊ hec miles. itis.

hic ⁊ hec ⁊ hoc prudēs. entis. hoc caput. itis. hic calix calicis. hec predix. icis. hic ⁊ hec ⁊ hoc felix felicis. Sed in hac declinatione duo tm̄ exēpla posuimus. alterū masculinū ex cuius pportione feminina quoq; ⁊ duoz generū declinari possent. alterū neutruꝝ ad qđ reliqua hui⁹ declinationis neutra sunt referēda. Illud qđ est aduertendū genitiuos esse aut isosyllabicos. i. equalium syllabarū: aut perisosyllabicos. i. pluriū syllabarū: qui aut crescūt vna syllaba aut duabus: vt hoc mare maris. hic sermo sermonis. hoc iter itineris pauca minuuntur vna syllaba: vt hic iupiter iouis: quod tamen ex hic iupiter ⁊ hic iouis declinatur.

De quarta nominis declinatione. **H**ec declinatio terminatiōes habet nominatiui duas in us. masculinoꝝ ⁊ femininoꝝ in. u. neutroꝝ. Que in singulari nō declinatur: in plurali declinabilia sunt. vt hic sensus sensus. hec manus manus. hoc cornu cornu. plurali cornua cornuum. Itaq; duo exēpla posuimus: quia ex pportione masculinoꝝ ⁊ femininoꝝ quoq; declinantur. De varietate genitiui qui in us. vel in uis. exit ⁊ datiu: qui in. u. vel in ui. libro sequenti plenius disputaturi sumus.

dños. **V**ocatiuo o domini. **A**blatiuo a dñis.

Nominatiuo hoc tēplum. gō tēpli. dtō tēplo. accusatiuo templū. vocatiuo o templū. ablatiuo a templo. **P**lurali noīatiuo tēpla. gō temploꝝ. datiuo templis. accusatiuo templa. vocatiuo o tēpla. ablatiuo a templis.

Tertia declinatio nominis.

Nominatiuo hic sermo. gō sermonis. datiuo sermoni. accusatiuo sermones. vocatiuo o sermo. ablatiuo a sermōe. **P**lurali noīatiuo sermōes. gō sermonū. dtō sermonib⁹. accusatiuo sermones. vocatiuo o sermōes. ablatiuo a sermōib⁹.

Nominatiuo hoc tempus. gō tēporis. datiuo tēpori. accusatiuo tēpus. vocatiuo o tēpus. ablatiuo a tēpore. **P**lurali noīatiuo tēpora. gō temporum. datiuo temporibus. accusatiuo tēpora. vocatiuo o tempora. ablatiuo a temporibus.

Quarta declinatio nominis.

Nominatiuo hic sensus. gō sensus. datiuo sensui. accusatiuo sensus. vtō o sensus. abltō a sensu. **P**lurali noīatiuo sensus. gō sensuū. datiuo sensibus. accusatiuo sensus. vocatiuo o sensus. ablatiuo a sensib⁹.

Vtō hoc veru. **S**tō veru. **D**tō veru. **A**ctō veru. **V**tō o veru. **A**blatiuo a veru. **P**lurali noīatiuo verua. **G**enitiuo veruū. **D**atiuo verubus. **A**ccusatiuo verua. **V**ocatiuo o verua. **A**bltō a verubus.